

ПЛАНУВАННЯ ОПТИМАЛЬНИХ ПАРАМЕТРІВ ІННОВАЦІЙНОЇ СПРИЙНЯТЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

© Мусійовська О.Б., Мицишин О.Л., 2015

Однією з головних причин наявності значного дисбалансу між суспільною потребою в нововведеннях та реальними діями суб'єктів господарювання щодо її задоволення є низький рівень інноваційної сприйнятливості підприємств.

Покращення інноваційної сприйнятливості підприємств потребує, насамперед, підвищення рівня їх чутливості до потреб потенційних споживачів у нововведеннях, що, серед іншого, досягається завдяки плануванню оптимальних параметрів сприйнятливості суб'єктів господарювання. Основним завданням такого планування є встановлення переліку тих видів нововведень, які підприємство повинно залучати до розгляду на кожному етапі перебігу інноваційного процесу.

Окрім того, основними параметрами інноваційної сприйнятливості підприємства, які підлягають оптимізації, є: натуральні обсяги виготовлення нових або вдосконалених видів продукції за допомогою існуючих на даному підприємстві видів техніки та технологій; натуральні обсяги виготовлення підприємством покращених та (або) традиційних видів продукції за допомогою інноваційних видів техніки та технологій; моменти часу, у які підприємство повинно впроваджувати у виробництво кожен вид нововведень; витрати виробничих та фінансових ресурсів на виготовлення кожного виду продуктивних нововведень, у тому числі – потреба в інвестиціях у придбання додаткових основних засобів для здійснення такого виготовлення; витрати виробничих та фінансових ресурсів на виготовлення кожного виду традиційної або покращеної продукції, яку передбачено виготовляти за допомогою інноваційних видів техніки та технологій, у тому числі – потреба в інвестиціях у придбання додаткових основних засобів для здійснення такого виготовлення; витрати коштів на придбання підприємством права використовувати об'єкти інтелектуальної власності; витрати виробничих та фінансових ресурсів у розроблення власними силами підприємства продуктивних та інших видів нововведень; обсяги різних видів інноваційних ресурсів, які потрібні підприємству для провадження своєї інноваційної діяльності, зокрема, чисельність працівників, що задіяні у процесі розроблення нововведень, та необхідна маса основних засобів, що використовуватимуться у процесі такого розроблення; величина економічних результатів (прибутку та надприбутку) підприємства від здійснення ним інноваційної діяльності.

Оптимізація параметрів інноваційної сприйнятливості підприємства повинна базуватися на трьох основних складових, а саме на: 1) інформаційному забезпеченні, що являє собою сукупність відомостей, необхідних для здійснення такої оптимізації, а також засобів їх збирання, оброблення та зберігання; 2) методичному забезпеченні, що являє собою сукупність методів та прийомів за допомогою яких можливо отримати обґрунтовані значення оптимізованих параметрів інноваційної сприйнятливості підприємства; 3) ресурсному забезпеченні здійснення інноваційної діяльності підприємства, що являє собою сукупність його виробничих та фінансових ресурсів, які суб'єкт господарювання на даний момент часу має у своєму розпорядженні і може використовувати з метою розроблення та впровадження нововведень.

При плануванні оптимальних параметрів інноваційної сприйнятливості підприємств важливе значення має комплексний розгляд усіх напрямів інноваційної діяльності підприємства, зокрема процесів: залучення різних видів нововведень, розроблених сторонніми особами, розроблення нововведень власними силами та впровадження нововведень у виробництво. У зв'язку з цим, доцільним є дослідження кожного з напрямів інноваційної діяльності підприємства спочатку відокремлено один від одного, а на наступному етапі – їх спільний розгляд.